

(המשך מעמוד 11)

היה ילד יפה, חמוד, שובב..."

שכן אחרי: "מה זה היה? הוא עריין? בעזרת השם, אחרי ספירת-העומר, יחגגו לו ברי מיצווה!"

ככל פעם כשהבני חונק את בהמאן, הוא יוצא לסיבוב ברחוב. קטי עוברת לבכות בחדי רן של אורן, המקושט בנפשוטים של רמבו. אורן מת עליו, מסתפר כמוהו, מדבר כמוהו, מתלבש כמוהו, אבל לא מצליח להתגבר על הפחד מהחושך.

המישפחה

נהרסה

ים ישראל סופר נעלם ביפו. בפורים, לפני שם שנים, כשהיה בן 12. אמו, דינה, עד היום מתבלבלת בין 'הוא' ל'היה'. עד היום מחכה לו.

"כשמעתי על אורן, רציתי להרים טלפון לאמא שלו ולהגיד לה שתחיה חוקה, ושלא יתן למישפחה שלה להתפרר. אבל לא היה לי נעים, זה כאילו שאני אומרת לה — גם הילד שלך לא יחזור".

לפעמים חולמת דינה שישראל בא ונכנס אליה למיטה, ואז היא מעירה את בעלה ואומרת לו: "תראה, ישראל שלנו חזר, והוא משקט אותה, ואומר, 'אם ישראל חזר, צריך להיות בשקט, שלא ייך שוב'".

היום נשארו לה רק זיכרונות וחלומות. המישפחה לא מרשה לה להמשיך ולעסוק בילד הנעלם.

דינה: "בתחלה היינו עסוקים בחיפושם. אחר־כך היינו עסוקים בכעס על המיטרה, שהתחילה לחפש רק אחרי 36 שעות. אחר־כך ביזבזתי כספם על מגידי־עיתודות, שאני לא מאמינה בהם. כל מיני עקומות, שהבאנו במוניות־ספיישל מכל רחבי־הארץ, ושילמנו

אם דינה סופר

נער ישראל סופר

הוא בא בליה ונכנס למיטה שלנו..."

יוסי אלימלך: "כל עוד הרוצח מסתובב חופשי, ואנחנו לא יודעים את סיבת־הרצח, לא ננוח, למרות שלנו זה כבר לא יפתור את הבעיה".

ליאת סטריקובסקי, בת 14 וחצי, האחות של דויד: "החיים היום הם אחרים. להורים אין שימחת־חיים. חורנו לשיגרה, אבל לאמא ואבא קשה. הם תמיד רוצים לחזור ולדבר עליו, אבל אנחנו לא אוהבים שהם מדברים. הם צריכים להפסיק לחכות לניסים".

דינה, אמא של ישראל, אומרת שהיום היא מוכנה להגיד בפה מלא שהיא היתה כבר רוצה לראות גופה. לרעתה, אילו היה חי היה מוצא דרך להודיע לה על קיומו. גופה תפתור את בעיית חוסר־ההודאות.

ובכל זאת, לפעמים, כאמצע היום, מישהו דופק בדלת, וליבה מחסיר פעימה. אולי זה בנה ששב אליה.

חלום

רע

ה זריו של אורן נמנעים מלהשוות את היעדרותו להיעדרויות אחרות. בנוכחות אנשים שאינם שייכים למישפחה הם גם לא מעלים את האפשרות שההעלמות היא על רקע חבלני או על רקע מיני. בתוך תוכם הפחד הזה מקנן.

אין הרבה מה לעשות. אין להם כסף לחוקר פרטי. פאראפסיכולוגיה היא מחוץ לתחום, ובעבודת המיטרה אי־אפשר להתערב.

שכן יושב בכתים וקורא נקול רם פרקים מספר־תהילים.

ארז ושי אינם מבינים למה אמא ואבא בוכים. קטי ובהמאן לא מאמינים שזה קורה להם. מחכים לרגע שאורן יתפרץ הביתה בשימחה, והחלום הרע ימוג.

אחת, את ההורים, שלא עשו די למען חיפוש הילד.

"ראובן כרמלי לקה בהתקף־לב. לפולה סטריקובסקי בעיות נפשיות קשות. אחרים עסקו בריצות בין פאראפסיכולוגים, עזבו את מקום־עבודתם, הוניהו את המישפחה. דויד סטריקובסקי הנערך קיבל בטעות צור גיוס מצה"ל, וזה עורר את הכל מחדש".

המישפחות הקימו עמותה לפעילות למען איתור־נעדרים. הפגישות המשותפות הקלו עליהן, והתאימו לצורך לחיות סביב היעדר רות. העמותה לא עזרה לשיקום המישפחה, ועם הזמן פסקה הפעילות בה.

אחרי שנעלם אורן, כמה מהמישפחות צילצלו למרים הנדלמן. שוב נתקלו בצורך להתחלק. מרים, שליוותה את המישפחות במשך המש שנים, מספרת שמישפחת כרמלי מחפשת עד היום פאראפסיכולוגים, שיתנו סימני־חיים. מזל אלימלך, אמה של נאוה ז'ל, נכנעה רק שבנה שעברה ללחצה של מרים והפסיקה לבזבו כספם על פאראפסיכולוגים וידעונים.

להן הותיעופות. הן אמרו לי שהוא יגיע, ואז הייתי עומדת בפתח ומחכה לו. שעות. הבן שלי, אני לא אחכה לו? עזבתי הכל! לא בית, לא עבודה, לא אוכל! המישפחה נהרסה. רק עומדת בפתח, מחכה לישראל שלי שיבוא".

מרים הנדלמן, עוברת סוציאליט, התחילה לעבוד בשיקום מישפחות־נעדרים לפני שבע שנים, כשנעלמה נאוה אלימלך. היא התנדדה בה לעזור לבני־מישפחתה לחזור לתיפקוד נורמלי. בהמשך טיפלה גם במישפחת סטריי קובסקי, שבנה דויד נעלם: במישפחת כרמלי, שבנה ראובן נעלם: במישפחת אלפסי, שבתה איילה נעלמה, ובמישפחת סופר.

מרים: "המישפחות הפכו את היעדרות הילד למרכז־החיים. אני לא יכולה לשפוט אר תן, אבל ניסיתי לעזור".

"היעדרות היא חוסר־הודאות. אין את מי להנציח, אין צידוק למוות, אין על מי לכעוס. ככל שעבר זמן מהמיקרה, ההלם חלף, ובאו ריגשי־אשם. האם והאב התחרו ביניהם מי מדבר יותר על הילד, מי פחות שוכח. האחים הקטנים, שגדלו בצל הטרגדיה, האשימו. לא־

בשר הבית השני!!!

סטייק לבן עם צנעם	סטייק אמריקני	קובב מרורי רומני	גזל
14.90 ₪	10.80 ₪	9.80 ₪	13.50 ₪
סטייק לבן	הבלין הבית	סחון לעיני הקונח	מסורמה
13.50 ₪	8.- ₪	9.80 ₪	20.- ₪
רסטובקי	פינקו (חם)		
20.- ₪	18.40 ₪		

בשרים • מעדני בשר • נקניקים • ממרחים • סלטים •
 • אנו מקבלים ומכבדים כרטיסי אשראי
 • מתקבלות הזמנות לבית הלקוח
 • פתוח יום יום מ' 09:00 - 19:00 - יום א', ו' עד 14:00

חיים צור בע"מ - שיווק בשר

חנות המפעל: איזור התעשייה רמת השרון מורשה

רח' חרושת 17 טל': 03-5400554, 03-498402, 490799

כל הודים חוביות לחים בני שיה

חנות המפעל

רח' חרושת 17

סוף קו 24